

SOM!!

Per damunt del feixisme negre o roig, la Catalunya nacional vençrà els seus enemics

ORGAN MENSUAL de les JOVENTUTS D'ESQUERRA REPUBLICANA ESTAT CATALA

Núm. 10

Departamental del Sena

octubre-novembre 1949

Editorial

UNA VICTORIA DE LA TENACITAT DE L'ESQUERRA

En el nostre comentari sobre la situació de l'estalinisme catalano-espanyol veuran els nostres lectors com aquells que durant tant de temps es presentaven com a únics definidors del patriotisme, de la llibertat, de la democràcia etc. etc. han arribat a una crisi tan profunda que no ens estranyaria gens que determinés l'ensulsiada total del que un dia fou l'anomenat Partit Socialista Unificat de Catalunya. No hem d'amagar que aquest estat de coses no ens estranya. En diferents ocasions hem fet present el nostre punt de vista en relació a tots aquests problemes i sempre hem reafirmat la nostra posició considerant que, en definitiva, el PSUC no era altra cosa que la sucursal a Catalunya del Partido Comunista Espanyol. I això, que ells ho havien negat ben sovint es veu ben bé ara que era veritat, al llegir els comunicats i les excomunicacions d'una i altra tendència de l'estalinisme "soi-disant" català.

Pero no es solament això el que ens interessa remarcar. És especialment la victòria (que malgrat tot ens dol de constatar) que ha obtingut el nostre Partit amb la crisi que està sofrint el PSUC. Tots els nostres amics recordaran la campanya grollera, indigna de tot veritable antifranquista, que durant mes d'un any els periodics del PSU varen dfer en contra de l'Esquerra i dels seus homes més representatius. I tots recordaran també aquells que, amb un o altre motiu, sempre propugnaren per tal de que l'Esquerra s'alliés com més estretament possible amb el PSUC com a base d'una acció veritablement eficient per a lliberar Catalunya. Uns i altres, els nostres adversaris gens nobles, i els que es deien companys nostres, poden avui constatar com gràcies a la tenacitat i a la unitat i disciplina de tots els nostres militants, l'objectiu número 1 del PSUC ha quedat completament desbaratat i per contra els que havien de sortir-ne triomfants s'han enserrat completament i s'acusen d'una manera mutua, els uns als altres, d'estar al servei, directe o indirecte, de les forces retrogrades que fan el joc al feixisme i a "l'imperialisme".

EL PSUC està fent aigües. I l'Esquerra, avui tant forta com el primer dia, continua aixecant ben alta la bandera de la lluita antifranquista, de la lluita per la llibertat de Catalunya, contra tots aquells, siguin els que siguin, es diguin el que es diguin, pensin com pensin, que vulguin fer servir la nostra Pàtria d'apat per a interessos que no tenen res a veure amb les necessitats, les esperances i les ambicions de tot el poble de Catalunya, al davant del qual, com sempre hi ha la gran massa dels obrers del camp i de la ciutat que sota la bandera d'Esquerra Republicana de Catalunya i de les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català, tornaran a aconseguir la llibertat i la independència de la nostra Pàtria.

J.E.R.E.C.